

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VII.20.830/2017/4.

A tanács tagjai: . Tibold Ágnes a tanács elnöke

. Osztovits András előadó bíró

. Bajnok István bíró

A felperes: A Zrt.

A felperes képviselője: Havasi és Karczub Ügyvédi Iroda ügyintéző:
dr. Havasi Karolin ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Karuczka Zoltán Péter jogtanácsos

A per tárgya: határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi
Ítéltábla 4.Pf.21.282/2016/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék
31.P.20.176/2016/9/I. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét - a perköltségre is kiterjedően - megváltoztatja és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 72.700 (hetvenkétezer-hétszáz) Ft együttes első-, másodfokú- és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 188.000 (száznyolcvannyolcezer) Ft együttes fellebbezési- és felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából lényeges tényállás szerint N.I.E-névvel(a továbbiakban: kérelmező) a

felperessel vagyonbiztosítási szerződést kötött szám alatti ingatlanra mint kockázatviselési helyre. 2012. július 27-éről 28-ára virradóan ezen ingatlan garázsából ismeretlen tettes hangtechnikai felszereléseket tulajdonított el. A felperes a kérelmező kárigényét - a garázsajtó felfeszítése mint rongálási kártól eltekintve - elutasította, arra hivatkozással, hogy az ellopott ingóságok tulajdonjoga nem volt bizonyított.

- [2] A felperes elutasítására tekintettel a kérelmező az alperes eljárását kezdeményezte. A felperes az alperes eljárására alávetéses nyilatkozatot nem tett.
- [3] Az alperes 2013. május 15-én meghallgatást tartott, amelyet a felek nyilatkozataira tekintettel elhalasztott, egyúttal felhívta a kérelmezőt, hogy 15 napon belül számlával, egyéb okiratokkal, vagy nyilatkozatokkal igazolja, hogy az eltulajdonított vagyontárgyak kereskedelmi forgalomban kerültek beszerzésre.
- [4] 2013. június 10-én megtartott újabb meghallgatáson az alperes továbbra is vitatta a kérelmező tulajdonjogát, a kérelmező által becsatolt nyilatkozat ellenére. Az alperes a meghallgatás végén hozott ajánlásában felhívta a felperest, hogy 60 napon belül - annak figyelembevételével, hogy a vitatott kárügyben a betöréses lopás biztosítási esemény bekövetkezett, és ennek során a kérelmezővel állandó jelleggel együtt lakó közeli hozzátartozó tulajdonában álló, hobbi célú vagyontárgyakat tulajdonítottak el - folytassa le ismételten a kárrendezési eljárást, és a megállapított biztosítási szolgáltatási összeget a fenti határidőn belül fizesse meg a kérelmező részére, annak törvényes késedelmi kamataival együtt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes keresetében az alperes ajánlásának hatályon kívül helyezését kérte az Alaptörvény XXV. cikkére, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (Psztv.) 93. § (3) bekezdés c) pontjára, 94. § b) pontjára, 95. § (1) bekezdésére, 97. § (4) bekezdésére, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 117. § (1) bekezdésére hivatkozással.
- [6] Megítélése szerint egyrészt a bizonyítási terhet tévesen értékelte az alperes, másrészt a határozat jogszerűségét is vitatta, mivel a kérelmező valamennyi igényéről, így a 2.500.000 Ft megfizetésére irányuló igényéről az ajánlás nem rendelkezett, hanem csak felhívta a felperest a kárrendezési eljárás lefolytatására, amelyre nem lett volna törvényes lehetősége.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a 31.P.24.666/2013/6. számú ítéletével a keresetet elutasította. Megítélése szerint a Psztv. 97. § (4)

bekezdése alapján a bíróság az ajánlást akkor helyezheti hatályon kívül, ha annak tartalma nem felel meg a jogszabályoknak, tehát olyan esetekben, amikor a bíróságnak a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 148. §-a szerint is meg kellene tagadnia a perbeli egyezség jóváhagyását jogszabályba ütközés miatt. Az alperes ajánlása a kérelmező és a felperes közötti jogvitát nem dönti el jogerősen és végrehajthatóan, mivel a szolgáltató alávetési nyilatkozatot nem tett, ebből következően az ajánlásnak nem kell végrehajthatónak lenni, így a bírói ítélettel azonos megalapozottság, a Pp-nek megfelelő eljárási garanciák biztosítása nem követelmény.

- [9] Az elsőfokú bíróság szerint nem kellett, lehetett teljes körűen felülvizsgálni az alperes eljárását a jelen eljárás keretei között. A Pszttv. 97. § (3) bekezdése szabályozza, hogy mely típusú eljárási szabálysértés, hiányosság esetén van helye az ajánlás hatályon kívül helyezésének.
- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a 4.Pf.20.458/2014/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperes ajánlását hatályon kívül helyezte. Megítélése szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelését követően a jogvita nem volt eldönthető, ezért az eljárást a Pszttv. 93. § (3) bekezdés c) pontja alapján meg kellett volna szüntetni. Erre való tekintettel a Pszttv. 97. § (3) bekezdés a) pontja alapján - utalással a 93. § (3) bekezdés c) pontjára - az alperes ajánlását hatályon kívül helyezte. Ennél fogva a felperes fellebbezésében megjelölt további indokokat a másodfokú bíróság nem vizsgálta.
- [11] Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Gfv.VII.30.186/2015/4. számú végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A határozat indokolása szerint az alperes ajánlásának bírósági felülvizsgálata csak a Pszttv-ben előírt körben és szempontok alapján lehetséges, és nem eredményezheti a bizonyítási eljárás megismétlését, a bizonyítékok teljes körű felülmérlegelését. A Kúria ezért e körben az elsőfokú bírósággal értett egyet abban, hogy az alperes határozata nem volt jogszabálysértő. A másodfokú bíróság - eltérő jogi álláspontjára tekintettel - nem vizsgálta a felperes azon keresetét, amely szerint a Pszttv. 93. § (3) bekezdés c) pontjának alkalmazása azért is szükséges lett volna, mivel a kárigény megalapozottsága tekintetében az ajánlás nem foglalt állást. A megismételt eljárásban ezért a bíróságoknak érdemben vizsgálni kell, hogy az alperesnek a kárrendezési eljárás lefolytatására irányuló ajánlása megfelelt-e a Pszttv. 95. § (1) bekezdésében írtaknak, és nem jelenti-e áttételesen a Pszttv. 93. § (3) bekezdésében szereplő helyzetet.
- [12] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével az alperes ajánlását hatályon kívül helyezte. Megítélése szerint az alperes megsértette a Pszttv. 95. § (1) bekezdését, amikor érdemi

döntésként olyan ajánlást fogalmazott meg, amely a kérelmező által igényelt összeg tárgyában nem határozott.

- [13] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A fellebbezés indokaira tekintettel azt állapította meg: az alperes határozatában kizárólag a követelés jogalapja tekintetében foglalt állást, összecszerülésben - a felek eltérő álláspontjára tekintettel - nem döntött, arra hivatkozással, hogy az érintett vagyontárgyak beszerzési értéke, illetve avultságának megállapítása szakkérdés. Az alperes azonban ezen megállapításának jogkövetkezményeit tévesen vont le, a döntéshez szükséges adatok hiányában az eljárást Psztv. 93. § (3) bekezdés c) pontja alapján meg kellett volna szüntetnie.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, a jogerős ítélet a Psztv. 93. § (3) bekezdés c) pontja és 95. § (1) bekezdésébe, valamint a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő. Álláspontja szerint az alperes a kérelemben szereplő indítvány egészéről döntött, amikor a felperest felhívta a kárrendezési eljárás lefolytatására. A vita a felek között a jogalap tekintetében volt, az ajánlásában erről döntött érdemben. Az eljárás lefolytatása tehát nem vált lehetetlenné, az alperes tudott a kérelemre vonatkozóan döntést hozni, ezért éppen az eljárás megszüntetésére vonatkozó döntése lett volna jogszabálysértő. Az ajánlás alapján a vitatott kárösszeget a kárrendezési eljárásban kell vizsgálni.
- [15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és megállapította, hogy az a hivatkozott indokok alapján jogszabálysértő.
- [17] A Kúria Gfv.VII.30.186/2015/2. számú végzése értelmében a megismételt eljárásban a bíróságoknak abban a jogkérdésben kellett állást foglalniuk: az alperes ajánlása a Psztv. 95. § (1) bekezdése alapján kiterjedt-e a kérelemben előterjesztett valamennyi indítványra. A jogerős ítélet szerint az alperes helyesen mutatott rá az ajánlásában, hogy a vagyontárgyak beszerzési értéke, avultságának megállapítása szakkérdés, így e körben döntést nem hozhatott. A másodfokú bíróság szerint az alperes azonban tévesen vont le ezen megállapításának jogkövetkezményeit, ugyanis az összecszerülés megállapításához szükséges adatok hiányában az

eljárását a Pszttv. 93. § (3) bekezdés c) pontja alapján meg kellett volna szüntetnie.

- [18] A Kúria rögzíti, az alperes eljárásának irataiból megállapítható, hogy a felperes azért utasította el a kérelmező kárigényét, mert a tulajdonjog igazolását nem látta bizonyítottnak. A kérelmező az alpereshez benyújtott kérelmében az igényének az elismerését, a felperes kötelezését kérte az összegében meg nem jelölt bejelentett kára megfizetésére, és csak az alperes előtti eljárás során, az alperes kifejezett felhívására nyilatkozott úgy, hogy az 2.500.000 Ft. Azösszgszerűség vonatkozásában az alperes arra tekintettel nyilatkoztatta feleket, hogy eleget tudjon tenni a Pszttv. 78. § (1) bekezdése és 92. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségének, és megkísérelje a felek között egyezség létrehozását. A felperes is eleget tett az alperes felhívásának, az egyezség azonban nem jött létre.
- [19] A Kúria megítélése szerint a felhívásra megtettösszgszerűséginyilatkozatok nem változtattak azon a tényen, hogy az alperesnél kezdeményezett eljárásban a kérelmező és a felperes között a jogvita mindvégig a tulajdonjog, azaz a kárigény jogalapjának tekintetében volt. A felperes maga is a jogalap hiányában utasította el a kérelmező bejelentését. Az alperesnek tehát erről kellett döntenie, és a rendelkezésre álló bizonyítékokból vonta le azt a következtetést, hogy megállapíthatónak találja a káresemény során eltulajdonított ingóságok tulajdonjogát. Mivel a felperes sem vizsgálta a kárrendezési eljárása keretében a kár összegét, arról az alperes a saját eljárásában nem dönthetett, így jogszerűen hívta fel a felperest a végrehajthatóság követelményével nem rendelkező ajánlásában a kárrendezési eljárás lefolytatására, és az annak alapján megállapított biztosítási szolgáltatási összeg kérelmező részére történő megfizetésére.
- [20] A Kúria mindezek alapján nem találta megállapíthatónak azt, hogy az alperes eljárásának folytatása lehetetlenné vált volna, és ezért azt a Pszttv. 93. § (3) bekezdés c) pontjára figyelemmel meg kellett volna szüntetnie. Az alperes és a kérelmező között vita a jogalap tekintetében volt, az ajánlás ezt rendezte, így az a Pszttv. 95. § (1) bekezdése szerint kiterjedt a kérelemben előterjesztett indítványra.
- [21] A Kúria ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Záró rész

- [22] A Kúria ítélete alapján mindhárom fokú eljárásban pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte - figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseire - a felperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési- és

felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI.26.)
IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a felperes köteles.

[23] A Kúria a döntését tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2017. november 7.

Dr. Tibold Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Osztovits András sk.
előadó bíró, Dr. Bajnok István sk. bíró